

ת"פ 2210/09 - מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נגד עמאר בלאטה בן שחאדה

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 2210-09 מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא נ'
בלאטה בן שחאדה

בפני כבוד השופטת נאוה בכור
בעניין: מ.י. שלוחת תביעות כפר סבא

נגד
עמאר בלאטה בן שחאדה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אורית קליינפלד
הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד אבו פאנה

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק; והתנגדות למעצר חוקי לפי סעיף 47(א) פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969.
2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן יורשע בגינו ויפנה לקבלת תסקיר, אשר יבחן אפשרות ענישת הנאשם ללא הרשעה.
לעניין העונש- המאשימה תעתור להרשעת הנאשם לצד הטלת מע"ת והתחייבות, וב"כ הנאשם יעתור לענישה ללא הרשעה.
3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום 21.6.15 עולה כי הינו כבן 33, נשוי ומתגורר בבקוה אל גרביה בבית הוריו בעוד שאשתו חיה בשטחים. עובד כנהג משאית מזה ארבע שנים (הציג תלושי שכר).

הוריו בשנות ה-50 לחייהם, אינם עובדים. הנאשם הינו השלישי ברצף ששת ילדי משפחת מוצאו (בגילאי 28-36), תאר משפחה שמרנית ומסורתית, ולדבריו כל אחיו נשואים ובעלי משפחות המתגוררים בעיר מגוריו ומנהלים אורח חיים נורמטיבי.

בהיותו כבן 8 הוטל מום בגופו כתוצאה ממשחק, ולאחריו נזקק לאשפוז ממושך, מלווה בהליכים רפואיים פולשניים (הוצגו אישורים).

הנאשם התקשה לחזור לתפקוד כשאר בני גילו, ומתאר תקופה זו כמשליכה על דימויו העצמי.

בשנת 1998 ו-2008 עבר שתי פציעות ברגלו במהלך עבודתו. סובל גם כיום מכאבים וממגבלות תפקודיות ברגל, קשיים בעמידה והליכה ממושכת, צליעה וחולשה (הוצגו אישורים רפואיים לשנים 2012-2013).

סיים 9 שנות לימוד והחליט להפסיק לימודיו בניגוד לעמדת הוריו, בעיקר בעקבות הפגיעה בגיל 8 שכתוצאה ממנה נאלץ להעדר תקופה ממושכת מבי"ס לצורך ניתוחים וטיפולים. בשל הפער הלימודי שצבר ותחושת תסכול - פרש מהלימודים והחל לעבוד. כיום מתקשה בקריאה וכתיבה.

הנאשם נישא בשנת 2009 לאישה בת 27 אם לילדה בת 8 מנישואים קודמים, תושבת השטחים, אינה עובדת, ומתגוררת בבית לחם. היא אינה נושאת תעודת זהות ישראלית, ולכן אין באפשרותה להתגורר בישראל.

בני הזוג מצויים בתהליך משפטי לקבלת תעודת זהות ישראלית לאשתו למעלה מ-6 שנים ובפועל - חיים בנפרד, ומתראים אחת לחודש כשהנאשם מגיע לביקור בשטחים.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי אין לחובתו הרשעות קודמות או תיקי מב"ד תלויים כנגדו.

תיאר שימוש מזדמן ואקראי בסמים במהלך חייו, ושלל בעייתיות בתחום בשלב זה של חייו.

בהתייחסותו לעבירות דנן - בוצעו לפני כשש שנים, וברקע להן מערכת יחסיו עם מי שהיא אשתו כיום.

הנאשם נטה לצמצם מהמתואר בכתב האישום, לתפיסתו היה קורבן שהותקף ע"י השוטרים שפגעו בכבודו והשפילו אותו, גם אל מול יחסיו עם אשתו לעתיד. מתוך רצון להגן על עצמו - השתולל, אך לתפיסתו - לא באופן מאיים ותוקפני.

מתאר את העבירות דנן כחריגות להתנהגותו בדרך כלל, עם זאת היה מסוגל להבין באופן ראשוני את התנהגותו כמפריעה ומעכבת את עבודת השוטרים בהתאם לאישומים נגדו.

כעת, מביע חרטה על מעשיו, הביע נכונות לשאת בתוצאות מעשיו, וביטא הבנה לצורך בקשר טיפולי שיחתי לצורך בירור מעמיק של מצבו הרגשי, והשפעתו על אופן התנהגותו לאורך חייו.

השירות התרשם מאדם בעל חוזקות ביכולותיו התפקודיים, כפי במתבטא בהיבט התעסקותי, וכן בעל מידת מחויבות ואחריות לתפקידים, כפי שבא לידי ביטוי, בין היתר בקשר עם אשתו, ובקשר עם השירות.

ניכר כי גדל במערכת משפחתית מסורתית בה התחנך לתפיסות ועמדות פרו חברתיות, השוללות אלימות ואורח חיים עברייני. עם זאת, מגיל צעיר עבר פגיעות פיזיות שהשפיעו על הלך רוחו ומצבו החברתי והרגשי.

להערכת השירות הנאשם מאופיין בכוחות אגו דלים ובמיקוד שליטה חיצוני, כפי שמתבטא בהשלכות האחריות למצבו בכלל, על גורמים חיצוניים, כפי שהדבר בא לידי ביטוי גם בהתייחסו לאירוע העבירה בנטייתו להשלכת התנהלותו באירוע על השוטרים.

השירות התרשם כי מעורבותו של הנאשם בעבירה דנן נובעת בין היתר מדפוסי חשיבה מקובעים ובלתי בשלים, קושי בהפעלת שיקול דעת תקין ואחראי, וחוסר מודעות להשלכת התנהלותו עליו ועל האחרים.

בנוסף, נראה כי באירוע העבירה חווה פגיעה בדימוי העצמי הגברי שהובילה להקצנת התנהגות בעייתית מצדו, כמתואר בכתב האישום המתוקן, על רקע מאפייני האישיותיים המתוארים ולאור האירועים שעבר בחייו, כולל פציעות פיזיות מעברו - שהובילו לפגיעות רגשיות לא מעובדות.

השירות התרשם כי למרות חלוף השנים, הנאשם עדיין מתמודד עם ההשלכות הפיזיות והרגשיות שחווה באירוע העבירה, וטרם עיבד את תחושת הפגיעה והקורבנות, באופן המתבטא בכאבים בגופו ומצב רוח ירוד.

הנאשם הציג מסמך רפואי מהמרפאה לבריאות הנפש בבי"ח "הלל יפה" ממאי 2012, ממנו עולה התרשמות פסיכיאטרית לפיה "סובל מהתקפים של שינוי ברמת הכרה... עם תופעות אמנזיה לאחר ההתקף, עם טריגר מסוים להופעת ההתקף- מחשבות על התקפה נגדו ע"י שוטר". עוד צוין כי אינו פסיכומטרי או אובדני, לא תוקפני, וללא ביטוי דיכאון מז'ורי, לחוץ, מתוח, בוכה, מתלונן על הפרות שינה ומחשבות טורדניות על התוקף"

הומלץ לנאשם על המשך מעקב פסיכיאטרי וטיפול תרופתי אנטי פסיכומטרי, ועל בירור נויורולוגי. ברור נויורולוגי לא העלה ממצאים ברורים (הוצג אישור מחודש יוני 2012), לא המשיך את המעקב הפסיכיאטרי, ואף לא נטל טיפול תרופתי כפי שהומלץ לו.

לאור התרשמות השירות, כי עדיין עסוק באירוע העבירה ובעל מצב רוח ירוד, הציעו לנאשם לפנות מחדש לייעוץ פסיכיאטרי בשלב זה. הנאשם התקשה להבין את נזקקותו לכך על רקע תפיסתו כי מצבו הרגשי והנפשי הוטב ביחס לשנת 2012.

עם זאת, כיום הנאשם מבטא רצון להשתלב בהליך טיפולי, יחד עם הבנה ראשונית לנזקקותו בליווי מקצועי רגשי. נוכח עמדתו, והעדר גורמי תמיכה וטיפול המעורבים במצבו -זיהה השירות צורך בהתערבות כגרום סמכותי, על מנת לחזק את התגייסותו של הנאשם לבחינת צרכיו הטיפוליים, בין היתר במסגרת פנייה מחודשת לאבחון בתחום בריאות הנפש.

עם השתלבותו במסגרת הטיפולית המותאמת לצרכיו- ונוכח היותו מנהל אורח חיים נורמטיבי בדרך כלל ותקין, גובר הסיכוי לשיקום על פני הסיכון להישנות התנהגות עבריינית.

לאור האמור, ונוכח חשיבות למנף את ההליך הפלילי לשם השתלבותו של הנאשם בתהליך טיפולי בהתאם לצרכיו, רואה השירות חשיבות סייע לו במסגרת צו מבחן ולערך פנייה מחודשת לגורמי בריאות הנפש לבחון מצבו ונזקקות טיפוליות.

הומלץ על הטלת צו מבחן לשנה, במהלכו יעקוב השירות אחר פניית הנאשם לגורמי בריאות הנפש, ויבצע בדיקות שתן במסגרת השירות.

כענישה מוחשית, ממליץ השירות על הטלת צו של"צ בהיקף של 100 שעות אותן יבצע במסגרת עיריית בקה אל גרביה בתפקידי תחזוקה ומנהלה, ענישה שתחזק את הבנתו לגבולות האסור בהתנהגותו, ובאשר לפגיעה באחרים.

לגבי ביטול הרשעתו- התלבט השירות על רקע אופי העבירה וקשייו לשאת באחריות מלאה על מעשיו ובגילוי אמפתיה, כמו גם העובדה כי לא הוצגו נימוקים קונקרטיים לפגיעה מאי הרשעה- מחד גיסא, ומאידך- תפקודו התקין לאורך חייו, והעדר עבר פלילי אף בשש השנים שחלפו מהעבירה.

על כן, המליץ השירות על ביטול הרשעתו בכפוף לצו של"צ ומבחן.

4. בטיעוניו לעונש טען ב"כ המאשימה כי נחסכה מבימ"ש מלאכת כתיבת הכרעת הדין.

הסדר הטיעון גובש הואיל ובמהלך התיק התגלו קשיים ראייניים מסוימים כגון חוסר תיעוד מספק של הנזקים לחלון, תמונות של חבלות של השוטר ושל הנאשם, מצבו הרפואי והרגשי של הנאשם, וחלופי הזמן הניכר מאז האירוע נשוא כתב האישום.

הנאשם סרב להזדהות בפני השוטרים, סירב לעיכוב ואף התנגד למעצר, ואף בתחנה השתולל בשעה שנחקר, באופן שהצריך את השוטרים לאחוז בידיו, ולבסוף ניפץ את שמשת הניידת ברגלו.

מנסיבות חייו עולה רקע רפואי קשה שהוביל לפגיעה באגו ולקשיים רגשיים כל חייו, כאשר הנאשם מודה בשימוש מזדמן בסמים.

בנסיבות אלה, התארכות התיק מונחת לפתחה של ההגנה, הואיל והדיונים נדחו פעם אחר פעם בשל בקשות מטעמה: ביום **16.9.10**. הוגשה בקשת דחייה, ביום **7.3.11** הנאשם ובא כוחו כלל לא התייצבו, וביום **26.1.12** ו-**9.1.14** הדיונים נדחו עקב בקשה רפואית של הסנגור, בעוד שהתביעה מעולם לא ביקשה דחייה בתיק זה.

במקרה זה, לא מתקיימים התנאים לביטול הרשעה בהתאם להלכת כתב.

העבירות אינן מתאימות לאי הרשעה, הואיל ומדובר בעבירה הפוגעת בציבור בכללותו.

כמו כן הנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי שייגרם כתוצאה מהרשעתו בדין, כפי שאף צוין בתסקיר.

הנאשם אינו נוטל אחריות מלאה על מעשיו, מצמצם את עובדות כתב האישום, תופס עצמו כקורבן שהותקף, וטוען כי השתוללותו לא הייתה תוקפנית או מאיימת.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להותיר את ההרשעה על כנה, לצד מע"ת והתחייבות, על מנת להרתיעו מלבצע שוב את העבירות בהן הורשע.

ב"כ הנאשם ציין בטיעוניו לעונש כי התיק התנהל במשך מספר שנים, ומספר דיונים נדחו מסיבות רפואיות ואחרות של ההגנה ובעיקר של ב"כ הנאשם, אולם הדבר ארע כיוון שעדי התביעה לא נשמעו כמקשה אחת אלא הובאו לבימ"ש טיפין טיפין, כשבכל דיון נחקרו עד תביעה אחד או שניים לכל היותר.

בשל הליקויים הראייתיים הגיעו הצדדים להסכמה כי כתב האישום יתוקן לקולא בעניינו של הנאשם באופן ניכר, בהשוואה לכתב האישום המקורי.

ההתנהלות הארוכה בתיק היוותה גורם מרתיע עבור הנאשם, שהופעתו בדיונים לוותה באמוציות רבות ומטען רגשי.

התסקיר ממליץ על הימנעות מהרשעה לצד הטלת צו של"צ ומבחן, לאור מכלול נסיבותיו האישיות.

כניסתו לאירוע דנן נבעה בין היתר מפגיעה בדימויו הגברי לאור ההסבר שנתן בעדותו כי התחילו עם חברתו דאז-אשתו בהווה.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להימנע מהרשעתו בדין ולהטיל עליו צו מבחן ושל"צ.

הנאשם הוסיף כי רוצה לגמור את התיק, ולפתוח דף חדש בחיים.

5. הכרעה

מעשיו של הנאשם חמורים, ומהווים פגיעה בערכים מוגנים שעניינם שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי, הגנה על עובדי הציבור המשמשים בשירות אכיפת החוק, לצד שמירה על שלום הציבור, ביטחון, וקניינו.

בחינת נסיבות הקשורות לביצוע העבירות מעלה כי ביום **3.1.09** ביקש השוטר זאהר מהנאשם ת"ז, ובתגובה- השיב לו הנאשם "**אני מכיר אותך ולא מביא לך שום תעודת זהות**". לאור האמור, השוטר הודיע לנאשם על עיכובו, הנאשם סירב לעיכוב, ואז הודיע לו השוטר על מעצרו.

בהמשך, בנקודת המשטרה, שעה שנחקר הנאשם תחת אזהרה ע"י רמח"מ טייבה רפ"ק אוהד מגורי, החל הנאשם

להשתולל, תוך שמניף ידיו לצדדים, בעוד השוטרים מנסים לאחוז בו.

הנאשם הועלה לניידת, ובתגובה- שבר באמצעות רגליו את השמשה האחורית שמאלית של הרכב, והיא הועפה לעבר הכביש ונופצה.

לאור האמור, מהווים מעשיו של הנאשם פגיעה ברף הבינוני של הערכים המוגנים, נקט בהתנהגותו האלימה במהלך האירוע כולו, מבלי להתעשת, תוך שהוא מסלים התנהגות זו- החל מסירוב לבקשת השוטר להזדהות, דרך התנגדות לעיכוב והתנגדות אלימה למעצר -וכלה בגרימת נזק של ממש לניידת, כל זאת בגין דבר של מה בכך.

הגם שבמעשיו גרם הנאשם לנזק לניידת המשטרה, הרי שנזק חמור יותר עלול היה להיגרם כתוצאה מהתנהגותו הפרועה ומשוללת הרסן -מקום בו היו מי מהשוטרים או עוברי אורח, נפצע בגופו מהתנפצות השמשה, או כתוצאה מהשתוללותו (**סעיף 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק**).

מתחם העונש ההולם הכולל בנסיבות אלה, בהן מדובר בעבירות נגד שוטרים ובגרימת נזק לרכוש, נע בין מספר חודשי עבודות שירות ל-8 חודשי מאסר בפועל, כאשר מעשיו של הנאשם מצויים ברף התחתון- בינוני של המתחם.

בחינת נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מעלה כי הנאשם בן 33, נעדר עבר פלילי (סעיף 40יא(11) לחוק) כאשר אף בחלוף הזמן הרב למן ביצוע העבירות ועד כה- חלוף זמן של 6 וחצי שנים (סעיף 40יא(10) לחוק), לא שב להסתכן בפלילים, וניהל אורח חיים נורמטיבי.

מהתסקיר בעניינו עולה כי הנאשם אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מצמצם חלקו בעבירות, תופס עצמו כקורבן, ושולל אופי תוקפני או מאיים להתנהגותו באירוע, ועם זאת מסוגל להבין באופן ראשוני את התנהגותו כמפריעה ומעכבת את עבודת השוטרים, מביע חרטה על מעשיו ונכונות לשאת בתוצאות, ואף ביטא הבנה לצורך בהליך טיפולי (**סעיף 40יא(4) לחוק**).

יוער כי הגם שהנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון לאחר תום שמיעת עדי התביעה ובעיצומה של עדותו, ובכך חסך למעשה רק את מלאכת הכרעת הדין בעניינו, הרי שלבסוף תוקן כתב האישום לקולא באופן משמעותי בעניינו (**סעיף 40יא(6) לחוק**).

מהתסקיר עולה כי נסיבות חייו הקשות השפיעו על ביצוע העבירה דנן, שברקע לה עמדו יחסיו עם אשתו כיום, הואיל ובעקבות הטלת מום בגופו בהיותו כבן 8, עבר אשפוזים והליכים רפואיים פולשניים, ואף עבר שתי פציעות ברגלו - הגורמות לו לכאבים ומגבלות תפקודיות עד היום, באופן שהשליך על דימויו העצמי והגברי.

כך, באירוע העבירה חווה פגיעה בדימוי העצמי הגברי שהובילה להקצנת התנהגות בעייתית מצדו על רקע מאפייני האישיותיים והאירועים האמורים, ובעיקר הפציעות הפיזיות האמורות, שהובילו לפגיעות רגשיות לא מעובדות (**סעיף**

40יא(8) לחוק).

את סוגיית ביטול הרשעתו של הנאשם, על בימ"ש לבחון בהתאם לתנאים שהתווה בימ"ש בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (להלן: "הלכת כתב"), לפיהם יש לבחון את סוג העבירה הנדונה, ונזק קונקרטי שיגרם לנאשם ולסיכויי שיקומו.

בנסיבות אלה, מדובר בעבירות חמורות כנגד שוטרים, הפוגעות באינטרס הציבורי כולו ובשלטון החוק, אשר מחייבות הרשעתו בדיון של הנאשם.

עם זאת, אין להתעלם מכך כי בנסיבות אלה, קיימות נסיבות אישיות **חריגות** ויוצאות דופן במצבו הפיזי והרגשי של הנאשם, הגם שלא הצביע על נזק קונקרטי שייגרם לו בתחום עיסוקו.

מהתסקיר עולה כי חרף הזמן שחלף, ממשיך הנאשם להתמודד עם ההשלכות הפיזיות והרגשיות שחווה באירוע, טרם עיבד את תחושת הפגיעה והקורבנות, באופן המתבטא בכאבים בגופו, מצב רוח ירוד, ובמצב רגשי בעייתי- וכל אלה נסובים סביב פגיעה קשה בדימויו העצמי הגברי.

לאור האמור, השתכנעתי כי יש בהותרת הרשעת הנאשם על כנה דן כדי להעמיק את הדרדרות מצבו, ובכך- לפגוע באופן בלתי מידתי בסיכויי שיקומו - על רקע מצבו הפיזי והרגשי.

יש לציין כי יש בחלוף הזמן הרב למן האירוע כדי להקלות במידה מסוימת את האינטרס הציבורי שבהחמרה בעונשו של הנאשם, לא כל שכן מקום בו קיימות טענות מצדו כלפי השוטרים שנחקרו במסגרת תיק מח"ש (נ/1).

דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו במהלך השנים ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי ותקין ושמר על יציבות תעסוקתית ככל הניתן חרף מגבלותיו, כמו גם העובדה כי כיום אף מביע נכונות ורצון להשתלב בהליך טיפולי, לצד הבנה ראשונית לנזקקותו בליווי מקצועי רגשי.

התרשמתי כי הרשעת הנאשם עלולה לפגוע פגיעה קשה בשיקומו, באופן שיגרם לנזק רב מכל תועלת שבהרשעת הנאשם, בחלוף 6 וחצי שנים מהאירוע, ועל כן יש להקל בעונשו מטעמי שיקום **(סעיף 40ד(א) לחוק)**.

במכלול השיקולים דנן, וכלל זה העדר עבר פלילי, חלוף הזמן הניכר, חשיבות שילובו בהליך טיפולי ואורח חייו הנורמטיבי של הנאשם אף לאחר האירוע - גובר אינטרס שיקומו על פני שיקולי ענישה אחרים, ועל בימ"ש לסייע בידו כדי להעלותו על דרך הישר, קל וחומר מקום בו מעריך השירות כי ככל שישתלב בטיפול מתאים- גובר הסיכוי לשיקום על פני הסיכון להישנות התנהגות עבריינית.

בביטול הרשעתו של הנאשם, לצד הטלת צו מבחן וענישה בדמות של"צ, בד בבד עם שילובו בהליך טיפולי ההולם את צרכיו- יש כדי לקיים את עקרון ההלימה, לצד יתר שיקולי ענישה.

6. לפיכך, הריני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם ומטילה עליו את העונשים הבאים:

א. צו מבחן למשך שנה - במסגרתו יעקוב שירות המבחן אחר פניית הנאשם לגורמי בריאות הנפש ויבצע בדיקות שתן.

ב. של"צ בהיקף 100 שעות לפי תוכנית שירות המבחן.

7. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' אב תשע"ה, 20 יולי 2015, במעמד הנוכחים.